

Büyü

— sedat-kaygusuz · 24 Mayıs 2024

Ben kitapların arasından geliyorum, seninle üzüldüğümüz
bir ormandan, gurur ile kuşanmış bir komutan
edasıyla kükreyerek korkmadan ve perili köşklerden.
bir şölenden, şarkılar ile döşenmiş bir ziyafet sofrasından
kuru otların yangınında ısınan yetimlerin gözlerinden.
Ben doğanın renginden geliyorum, Monet'in tuvalindeki
arının iğnesinden bıçaklandığımız beraber
uğradığımız köhne hanların şaraplarından
sarhoş olmadan, ayık ve sevimli bir günebakanın gülüşünden.
baktığında cennet denilen fiyortlardan
nesli tükenen balaban kuşunun kanatlarından.

Ben dünyanın ekseninden geliyorum
eylemlerin kartondan dosyalara konup çelik dolaplarda saklandığı
arşivde bir kontrol muhafızının seni gizlediği
görmeyeyim diye suretin kayda da alınmasın diye
bir benzerinin olmadığı bir hikayeden.

Ben kavimlerin son artık dediği, tövbelerinin kabul
gördüğü son masadan geliyorum,
bir gemiden, yalnızlıkla restore edilmiş
tarihi bir yapının duvarlarındaki melek heykelinden
posta güvercinlerinin vurulmadığı bahçelerden
her sabah bu sabah da çok şükür diye ekilen ekinlerden.

Ben senin yanı başından geliyorum,
bir evin balkonundan akşamları yıldızları izlediğimiz
kayıp inançları aradığımız gezegenin
halkasındaki çizgiden, senin alın çizgilerinden.

Ben senin beni sevmenden geliyorum.
Bu büyülü şiirden.